

ΣΤΟ ΕΠΑΡΧΙΑΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΛΕΜΕΣΟΥ
ΕΝΩΠΙΟΝ: Μ. Παπαθανασίου, Ε. Δ.

Αρ. Υπόθεσης: 26219/14

Μεταξύ:

Αστυνομικού Διευθυντή Λεμεσού

Κατηγορούσας Αρχής

- και -

1. [REDACTED]
2. [REDACTED]
3. [REDACTED]

Κατηγορουμένων

Ημερομηνία: 20-10-2014

Εμφανίσεις:

Για την Κατηγορούσα Αρχή: κ. Γ. Αργυρού μαζί με κα Λάμπρου (κα Λάμπρου για να ακούσει απόφαση)

Για Κατηγορούμενο 1: κ. Λ. Κολατσής

Για Κατηγορούμενο 2: κ. Α. Πελεκάνος μαζί με κ.Γ.Πολυχρόνη (κ.Γ.Πολυχρόνη για να ακούσει απόφαση)

Για Κατηγορούμενο 3: κ. Α. Πελεκάνος (κ.Γ.Πολυχρόνη για να ακούσει απόφαση)

Κατηγορούμενοι 1, 2 και 3: παρόντες

ΑΠΟΦΑΣΗ

Στις 17-10-2014, το παρόν Δικαστήριο παρέπεμψε όλους τους κατηγορούμενους σε απευθείας δίκη ενώπιον του Κακουργιοδικείου που θα

συνέλθει σε συνεδρία στην Λεμεσό την 27η Νοεμβρίου 2014. Μετά την εξέλιξη αυτή, η πλευρά της Κατηγορούσας Αρχής υπέβαλε αίτημα, όπως το Δικαστήριο διατάξει την κράτηση των κατηγορουμένων μέχρι τις 27-11-14 και την δίκη τους στο Κακουργιοδικείο. Οι κατηγορούμενοι 1 και 2 μέσω των συνηγώρων τους έφεραν ένσταση στο αίτημα και εισηγήθηκαν την απόλυση τους με όρους, ενώ ο κατηγορούμενος 3 κατά τη διάρκεια της διαδικασίας ενώπιον του Δικαστηρίου δήλωσε μέσω του συνηγώρου του ότι δεν έχει ένσταση στο αίτημα για την κράτηση του.

Οι κατηγορίες που αντιμετωπίζουν οι κατηγορούμενοι είναι σοβαρές και αφορούν συνομωσία προς διάπραξη κακουργήματος δηλαδή διάρρηξη κατοικίας και κλοπή (κατηγορία 1), και διάρρηξη κατοικίας και κλοπής (κατηγορία 2). Οι ποινές που προβλέπονται για τα συγκεκριμένα αδικήματα είναι φυλάκιση επτά (7) χρόνων.

Οι ευπαίδευτοι συνήγοροι των κατηγορουμένων 1 και 2 αγόρευσαν ενώπιον του Δικαστηρίου προς υποστήριξη των θέσεων τους. Όσα ανέφεραν δε με τις αγορεύσεις τους έχουν σημειωθεί και λαμβάνονται υπόψη, πλην όμως αναφέρω δεν κρίνω σκόπιμο να επαναλάβω πάλι ότι ελέχθη και θα σταθώ πιο κάτω σε αυτά όπου ήθελε κριθεί αναγκαίο.

Η Κατηγορούσα Αρχή σημειώνεται στήριξε το αίτημα της για κράτηση των κατηγορουμένων και στους τρεις λόγους που θέτει η Νομολογία.

Αφενός στον κίνδυνο μη προσέλευσης τους στη δίκη τους όπως αυτός προκύπτει από:

- (i) τη σοβαρότητα των αδικημάτων που αντιμετωπίζουν,
- (ii) την πιθανότητα καταδίκης τους, με βάση την υπάρχουσα μαρτυρία,
- (iii) την ποινή που δυνατόν να τους επιβληθεί σε περίπτωση καταδίκης.

Περαιτέρω η κατηγορούσα αρχή στήριξε το αίτημα της τόσο στον κίνδυνο επηρεασμού μαρτύρων όσο και στον κίνδυνο διάπραξης άλλων αδικημάτων εάν οι κατηγορούμενοι αφεθούν ελεύθεροι.

ΝΟΜΙΚΗ ΠΤΥΧΗ-ΑΡΧΕΣ

Η εξουσία του Δικαστηρίου όσον αφορά το αίτημα κράτησης των κατηγορούμενων μέχρι την ημερομηνία της δίκης τους ενώπιον του Κακουργιοδικείου, στο οποίο έχουν ήδη παραπεμφθεί σε προηγούμενο στάδιο της διαδικασίας αυτής, εδράζεται στα άρθρα 92 και 157(1) της Ποινικής Δικονομίας Κεφ. 155 όπως έχει πρόσφατα τροποποιηθεί από τους Νόμους 165(1)/2011 και 7(1)/2012. Η έκδοση διαταγμάτων κράτησης αναμφίβολα επηρεάζει την ελευθερία του ατόμου και επομένως τέτοια διατάγματα πρέπει να αιτιολογούνται δικαστικά. Αυτό επιβάλλεται ακόμη και σε περιπτώσεις, στις οποίες ο κατηγορούμενος δεν φέρει ένσταση στην αιτούμενη κράτηση, όπως συμβαίνει στην προκειμένη περίπτωση με τον κατηγορούμενο 3.

Το Δικαστήριο εξετάζοντας ένα αίτημα κράτησης κατηγορουμένου μέχρι τη δίκη του πρέπει να καθοδηγείται από την αρχή ότι κάθε κατηγορούμενος είναι αθώος, εκτός αν τελικά καταδικαστεί από αρμόδιο Δικαστήριο και ότι η κράτηση του αποτελεί ένα σοβαρό περιορισμό της προσωπικής του ελευθερίας, η οποία διασφαλίζεται από το άρθρο 11 του Συντάγματος. Στη Γενικός Εισαγγελέας ν. Κυριάκου κ.α. (2001) 2 Α.Α.Δ. 373 αναφέρεται ότι ο κανόνας ότι οι υπόδικοι αφήνονται ελεύθεροι κάμπτεται μόνο εφόσον συντρέχουν συγκεκριμένοι κίνδυνοι.

Η διακριτική ευχέρεια του Δικαστηρίου εξασκείται με βάση καλά καθιερωμένες νομικές αρχές, όπως αυτές έχουν διατυπωθεί σε σωρεία δικαστικών αποφάσεων. Στις υποθέσεις (μεταξύ άλλων) Κωνσταντινίδης ν. Δημοκρατίας (1997) 2 Α.Α.Δ. 109, και Μαλά -ν- Αστυνομίας (2008) 2 ΑΑΔ 135 απαριθμούνται οι λόγοι για τους οποίους μπορεί να διαταχθεί η κράτηση κατηγορουμένου και είναι:

1. Η πιθανότητα/κίνδυνος μη προσέλευσης του κατηγορούμενου στο Δικαστήριο.

2. Η πιθανότητα/κίνδυνος διάπραξης άλλων αδικημάτων.
3. Η πιθανότητα/κίνδυνος επηρεασμού μαρτύρων.

Καθένας από τους πιο πάνω παράγοντες εξετάζεται χωριστά και η ύπαρξη οποιουδήποτε από αυτούς μπορεί να δικαιολογήσει την έκδοση διατάγματος κράτησης (βλ. Βασιλείου -v- Δημοκρατίας (1987) 2 Α.Α.Δ. 7).

Η σοβαρότητα του αδικήματος σε συνάρτηση προς την πιθανότητα καταδίκης και επιβολή αυστηρής ποινής, αποτελούν βασικούς δείκτες που αφορούν στην εκτίμηση της πιθανότητας προσέλευσης του κατηγορούμενου στη δίκη του. Με τα πιο πάνω συνυπολογίζονται και όλα όσα περιβάλλουν την υπόθεση δηλ. οι περιστάσεις κάτω από τις οποίες διαπράχθηκε το αδίκημα και οι προσωπικές περιστάσεις του κατηγορούμενου, χωρίς οι τελευταίες να αφήνονται να υπερφαλαγγίσουν το γενικό δημόσιο συμφέρον προς απονομή της ποινικής δικαιοσύνης (βλ. Μαλά ανωτέρω).

Οι επιπτώσεις της κράτησης στην προσωπική, οικογενειακή και επαγγελματική ζωή ενός υποδίκου, έστω και αν είναι δυσμενείς, δεν υπερφαλαγγίζουν το γενικό δημόσιο συμφέρον για την απονομή της ποινικής δικαιοσύνης (βλ. Βασιλείου ανωτέρω).

Πρωταρχικό μέλημα είναι να διασφαλιστεί η παράσταση του κατηγορούμενου στο Δικαστήριο στον καθορισμένο χρόνο και τόπο (βλ. Βασιλείου ανωτέρω).

Στη Θεοδωρίδη κ.α. v. Αστυνομίας (2001) 2 Α.Α.Δ. 139, επισημάνθηκε, ότι η σοβαρότητα των κατηγοριών που αντιμετωπίζει ο κατηγορούμενος, λαμβάνεται υπόψη στην πρόγνωση για το ενδεχόμενο μη προσέλευσης και υπαγωγής του στη Δικαιοσύνη. Όσο σοβαρότερη είναι η κατηγορία, ανάλογα μεγαλύτερο είναι και το κίνητρο του υπόδικου να αποφύγει τη δίκη του.

Στην Χ΄ Δημητρίου v. Δημοκρατίας (1997) 2 Α.Α.Δ. 45, ανασκοπήθηκε η νομολογία και εξηγήθηκε ακριβώς πως η πρόβλεψη σε σχέση με τα ενδεχόμενα μπορεί να έχει ως πηγή «εγγενείς ενδείξεις» που χαρακτηρίζουν την ιδιαίτερη υφή

της υπόθεσης αλλά και το ιστορικό του υπόδικου και στοιχεία από την ίδια την υπόθεση.

ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΜΗ ΠΡΟΣΕΛΕΥΣΗΣ ΣΤΗ ΔΙΚΗ

Στην παρούσα υπόθεση τα αδικήματα τα οποία αντιμετωπίζουν οι κατηγορούμενοι είναι σοβαρά αφού προνοείται γι' αυτά ποινή φυλάκισης 7 χρόνων, και σε περίπτωση καταδίκης τους δυνατό να τους επιβληθεί αυστηρή ποινή. Όμως αναφέρεται εδώ ότι η σοβαρότητα των αδικημάτων δεν αμφισβητήθηκε από την πλευρά των κατηγορούμενων και ορθά κατά την άποψη μου.

Αυτό που αμφισβητήθηκε όμως από τους κατηγορούμενους και που έχει άμεση σχέση κρίνω με το βαθμό της σοβαρότητας των αδικημάτων που μπορεί να αποδώσει το Δικαστήριο είναι η αυθεντικότητα και η αξία ενός εκ των αντικειμένων που φαίνεται να κλάπηκαν δηλαδή ο πίνακας του ζωγράφου Edgar Degas. Με βάση τον πίνακα της κλαπείσας περιουσίας που επισυνάπτεται στο κατηγορητήριο προκύπτει ότι η αξία του πίνακα αυτού είναι πολύ μεγάλη και συγκεκριμένα €8.000.000.-. Αν ληφθεί δε υπόψη ότι η αξία του συνόλου της κλαπείσας περιουσίας με βάση το κατηγορητήριο είναι €6.162.000.- γίνεται αμέσως αντιληπτό ότι είναι κυρίως ο εν λόγω πίνακας και η αξία του που θα μπορούσε να ληφθεί υπόψη από το Δικαστήριο ως μέρος των γεγονότων της υπόθεσης και να κρίνει πέραν της προβλεπόμενης ποινής το βαθμό της σοβαρότητας που το Δικαστήριο θα αποδώσει στα αδικήματα που αντιμετωπίζουν οι κατηγορούμενοι.

Αναμφίβολα η σοβαρότητα ενός αδικήματος αντικατοπτρίζεται μεταξύ άλλων και στην προβλεπόμενη από το Νόμο ποινή αλλά σε κάποιες περιπτώσεις και από τα γεγονότα που περιβάλλουν την υπόθεση. Όπως σε μια υπόθεση ναρκωτικών για παράδειγμα η μεγάλη ποσότητα των ναρκωτικών καθιστά το αδίκημα ιδιαίτερα σοβαρό, έτσι και στην περίπτωση της κλοπής η περιουσία πολύ μεγάλης αξίας όπως παρουσιάζεται στο κατηγορητήριο στην προκειμένη περίπτωση λειτουργεί ανάλογα.

Το Δικαστήριο όμως στα πλαίσια της παρούσας διαδικασίας δεν θα εξετάσει το θέμα της αυθεντικότητας του πίνακα ή της αξίας του. Το Κακουργιοδικείο πλέον

έχει αναλάβει δικαιοδοσία για εξέταση της ουσίας της υπόθεσης αυτής και εκεί πρέπει να τεθεί το θέμα, όπως και άλλα θέματα που εγείρονται κυρίως από πλευράς κατηγορούμενου 2 και άπτονται της αξιολόγησης της μαρτυρίας και της ουσίας της υπόθεσης, όπως το θέμα του τρόπου της αναγνώρισης κλπ. Για σκοπούς της παρούσας διαδικασίας δεδομένη ενώπιον του Δικαστηρίου είναι η μαρτυρία του παραπονούμενου με βάση την οποία ο πίνακας έχει την αναφερόμενη αξία.

Όσον αφορά το ζήτημα της πιθανότητας καταδίκης αναφέρεται εδώ ότι για την διαπίστωση ύπαρξης πιθανότητας καταδίκης εξετάζεται το υπάρχον μαρτυρικό υλικό στην όψη του και μόνο, χωρίς το Δικαστήριο να προβαίνει σε αξιολόγηση του ή σε οποιαδήποτε ευρήματα επί της ουσίας της υπόθεσης, εφόσον δεν αποφασίζεται στα πλαίσια της παρούσας διαδικασίας η ενοχή ή μη του κατηγορουμένου (βλ. Βασιλείου (ανωτέρω), Χ΄ Δημητρίου (ανωτέρω), Μαλά (ανωτέρω)).

Σε ότι αφορά την πιθανότητα καταδίκης των κατηγορουμένων αναφέρω τα εξής:

- (α) Σε ότι αφορά τον κατηγορούμενο 2, είναι αποδεκτό και από τους συνηγόρους του με σχετική δήλωση τους κατά τις αγορεύσεις τους ενώπιον του Δικαστηρίου, ότι υπάρχει πιθανότητα καταδίκης του. Οι κατηγορούμενοι 2 και 3 ως σημειωθεί έχουν αναγνωριστεί μέσω φωτογραφικού υλικού από τους μάρτυρες 2 και 4, ως τα πρόσωπα που ευρίσκοντο στη σκηνή την στιγμή που έγινε η διάρρηξη και κλοπή στην κατοικία του παραπονούμενου και τα οποία πρόσωπα περιέγραψαν στις αρχικές τους καταθέσεις.
- (β) Ερχόμενος τώρα στον κατηγορούμενο 1, αναφέρω ότι η μαρτυρία που υπάρχει σε σχέση με αυτόν είναι ότι ενδιαφέρθηκε στο παρελθόν για την αγορά της κατοικίας του παραπονούμενου με το περιεχόμενο της και ότι ακολούθως έφερε σε επαφή άλλο πρόσωπο με τον παραπονούμενο για την αγορά. Όπως προκύπτει δε, γνώριζε για την συνάντηση που θα είχε ο παραπονούμενος και ο ενδιαφερόμενος για την αγορά σε συγκεκριμένο δικηγορικό γραφείο την ημέρα και ώρα που έγινε η διάρρηξη και η κλοπή, και φαίνεται επίσης ότι εκ της αγοραπωλησίας που θα εγίνετο θα ελάμβανε προμήθεια. Ότι άλλο υπάρχει εν σχέση με τον κατηγορούμενο 1 και προκύπτει από τα τηλεπικοινωνιακά του δεδομένα, είναι ότι συνομίλησε 2

φορές την ημέρα και περί την ώρα της διάρρηξης και κλοπής με τον κατηγορούμενο 3. Πιο συγκεκριμένα η ώρα της διάρρηξης και κλοπής φαίνεται να ήταν περί τις 11:00 π.μ., ενώ οι συνομιλίες του με τον κατηγορούμενο 3 έγιναν στις 11:06:31 π.μ. και 11:07:29 π.μ. Την 1^η φορά κάλεσε ο κατηγορούμενος 1 τον κατηγορούμενο 3 ενώ την 2^η φορά έγινε το αντίθετο. Οι συνομιλίες έγιναν με το τηλέφωνο του κατηγορούμενου 1 που έχει αριθμό 96 [REDACTED] και το τηλέφωνο του κατηγορούμενου 3 με αριθμό 97 [REDACTED], ενώ οι κλήσεις σημειώνεται εγίνονταν και ελαμβάνοντο από την κυψέλη της Κορφής. Εκτός του ότι όμως δεν προκύπτει από το μαρτυρικό υλικό τι σχέση έχει η κυψέλη της Κορφής με τα αδικήματα και την περιοχή που φαίνεται να διαπράχθηκαν, εν πάση περιπτώσει αφού λεχθεί κατά πρώτον ότι δεν έχει δοθεί εξήγηση είτε από τον κατηγορούμενο 1 είτε τον κατηγορούμενο 3 για το αντικείμενο της συνομιλίας αυτής, αναφέρεται ότι ουσιαστικά όπως προκύπτει η μαρτυρία που υπάρχει και συνδέει τον κατηγορούμενο 1 με την υπόθεση είναι μόνον η πιο πάνω περιστατική μαρτυρία.

(γ) Καταληκτικά εν σχέση με το θέμα που μας απασχολεί, αναφέρεται εδώ απλά και μόνον ότι εκ του μαρτυρικού υλικού προκύπτει ότι εν σχέση με τους κατηγορούμενους 2 και 3 υπάρχει μαρτυρία που ικανοποιεί σε αυτό το στάδιο για ύπαρξη πιθανότητας καταδίκης, ενώ τέτοια πιθανότητα καταδίκης εν σχέση με τον κατηγορούμενο 1 φαίνεται να είναι πιο απομακρυσμένη.

Έχοντας υπόψη τα πιο πάνω αναφέρω εδώ ότι προκειμένου το Δικαστήριο να αποφασίσει κατά πόσο υπάρχει κίνδυνος μη προσέλευσης των κατηγορούμενων στη δίκη τους θα πρέπει πέραν των παραγόντων που έχουν ήδη αναφερθεί δηλαδή της σοβαρότητας των αδικημάτων, της πιθανότητας καταδίκης και της ποινής που δυνατόν να επιβληθεί, να αξιολογήσει και τα υπόλοιπα δεδομένα. Έχει νομολογηθεί ότι το Δικαστήριο όταν εξετάζει αίτημα κράτησης το οποίο βασίζεται στην πιθανότητα μη προσέλευσης ενός κατηγορούμενου στη δίκη του λαμβάνει υπόψη, μεταξύ άλλων, παράγοντες που συνδέονται με τον χαρακτήρα του κατηγορούμενου, την κατοικία του, το επάγγελμα του, τα οικονομικά του, τους οικογενειακούς δεσμούς και όλων των ειδών δεσμούς με την χώρα στην οποία διώκεται και εν πάση περιπτώσει κάθε σχετικό δεδομένο (βλ. Μαλά ανωτέρω, Neumeister v. Austria AB p.39 (1968) και Θεοχάρους κ.α. v. Δημοκρατία (2002) 2 AAD 48).

Έχοντας τα πιο πάνω υπόψη αναφέρεται ότι η κατηγορούσα αρχή προς υποστήριξη του λόγου για τον κίνδυνο μη προσέλευσης ανέφερε επίσης για τους κατηγορούμενους 1 και 2 τα εξής:

- Κατηγορούμενος 1. Υπάρχει υποψία για τον συγκεκριμένο κατηγορούμενο, ο οποίος ταξιδεύει πολύ συχνά εκτός Κύπρου εμπορευόμενος διαμάντια και τιμαλφή, ότι θα απουσιάσει από τη δίκη του.
- Κατηγορούμενος 2. Ο συγκεκριμένος κατηγορούμενος αντιμετώπιζε στο Ε.Δ.Λάρνακας δύο υποθέσεις και πιο συγκεκριμένα τις ποινικές υποθέσεις με αρ.13848/13 (για μεταφορά μάχαιρας εκτός οικίας και κατοχή επιθετικού οργάνου) και 15131/13 (για πραγματική σωματική βλάβη). Και οι δύο υποθέσεις αναστάληκαν στις 21-05-13 και 24-06-13 αντίστοιχα λόγω μη εκτέλεσης εντάλματος σύλληψης εναντίον του κατηγορούμενου και συνεπώς εκ τούτου δεικνύεται κατά τον συνήγορο της κατηγορούσας αρχής ότι αν γι'αυτές τις υποθέσεις ήσσονος σημασίας δεν ήρθε στο Δικαστήριο, είναι πιθανόν για μια σοβαρή υπόθεση όπως η παρούσα να μην προσέλθει στη δίκη του. Οι υποθέσεις αυτές ενόψει της σύλληψης του κατηγορούμενου 2 θα καταχωρηθούν ξανά.

Προς απάντηση των όσων αναφέρθηκαν από την κατηγορούσα αρχή πιο πάνω κατ' αρχήν ο συνήγορος του κατηγορούμενου 1 ανέφερε ότι δεν έχει καμία πρόθεση να εγκαταλείψει την Κύπρο. Είναι παντρεμένος και διαμένει με την σύζυγο του και το παιδί του στην Κύπρο. Το παιδί του ηλικίας 6 ετών φοιτά σε σχολείο στη Λεμεσό. Στην Κύπρο ευρίσκονται επίσης οι γονείς του και ουσιαστικά όλη του η οικογένεια. Αν αυτό που ανησυχεί την Αστυνομία είναι ότι μπορεί να ταξιδέψει λόγω της εργασίας του, μπορεί να παραδώσει τα ταξιδιωτικά του έγγραφα και να παρουσιάζεται σε αστυνομικό σταθμό και δεν χρειάζεται για τούτο να παραμείνει υπό κράτηση άλλες 40 ημέρες. Τέλος ανέφερε ότι ο κατηγορούμενος 1 έχει πρόβλημα στο γόνατο και είχε προγραμματίσει να κάνει επέμβαση (βλ. έγγραφο Β). Το πρόβλημα αυτό του δημιουργεί δυσχέρεια στις κινήσεις του και δεν έχει πρόθεση να πάει κάπου.

Ο συνήγορος του κατηγορούμενου 2, απαντώντας στα όσα αναφέρθηκαν πιο πάνω για τον δικό του πελάτη ανέφερε ότι είναι αδιανόητο να αναφέρεται ότι εκκρεμούν εντάλματα σύλληψης και δεν εκτελούνται, όταν πρόκειται για πρόσωπο που διαμένει σε γνωστή διεύθυνση τα τελευταία 25 χρόνια, καταχωρήθηκε εναντίον του άλλη υπόθεση και πιο συγκεκριμένα η υπ'αρ.140/14 Ε.Δ.Λευκωσίας στην οποία εμφανίζεται κανονικά τηρώντας τους όρους που του έχουν επιβληθεί και υπάρχουν στη Λάρνακα άλλες τρεις υποθέσεις για τροχαία αδικήματα στις οποίες εμφανίζεται τον τελευταίο ενάμιση χρόνο και μάλιστα για τελευταία φορά μια βδομάδα πριν.

Εν πάση περιπτώσει είναι Κύπριος πολίτης, που έχει σύζυγο και παιδί στη Δημοκρατία. Στην Κύπρο επίσης είναι ο αδελφός του και η σύζυγος του τελευταίου. Η κατοικία του ευρίσκεται στη Δημοκρατία. Αντιμετωπίζει σοβαρά προβλήματα υγείας αφού είναι διαβητικός και έχει ψηλή πίεση και επισκέπτεται το Νοσοκομείο κάθε μήνα. Τέλος ανέφερε ότι θα προσέλθει στη δίκη του και συγκεκριμενοποίησε τους όρους που θα μπορούσαν να του επιβληθούν προς εξασφάλιση της παρουσίας του.

Έχοντας υπόψη όσα αναφέρθηκαν ανωτέρω, ευθέως αναφέρω ότι δεν έχω ικανοποιηθεί ότι προκύπτει εκ των όσων αναφέρθηκαν κίνδυνος για την μη προσέλευση του κατηγορούμενου 1 στη δίκη του, επειδή θεωρώ σε συνάρτηση με ότι αποφασίστηκε πιο πάνω για την πιθανότητα καταδίκης του αλλά και τους δεσμούς του με τη Δημοκρατία ότι η ανησυχία της Αστυνομίας θα μπορούσε να ικανοποιηθεί με την επιβολή κατάλληλων όρων από το Δικαστήριο.

Σε σχέση με τον κατηγορούμενο 2 το Δικαστήριο παρατηρεί ότι δεν έχουν αμφισβητηθεί τα όσα αναφέρθηκαν από τον συνήγορο του αφενός για το ότι πρόκειται για πρόσωπο με γνωστή διεύθυνση τα τελευταία 25 χρόνια, που έχει στενούς δεσμούς με τη Δημοκρατία και αφετέρου για την παρουσία του κανονικά και την τήρηση των όρων παρουσίας του σε άλλες ποινικές υποθέσεις (βλ.Μιχαηλίδης v. Αστυνομίας (2006) 2 Α.Α.Δ. 255, Νικολάου v. Αστυνομίας Π.Ε.17/13). Επίσης δεν έχουν δοθεί κρίνω επαρκείς εξηγήσεις και ικανοποιητικά στοιχεία για οποιαδήποτε προσπάθεια του να αποφύγει τη σύλληψη στις δυο αναφερθείσες υποθέσεις που ανεστάλησαν (βλ.Π.Ε.62/14 Μαυρομιχάλη v. Αστυνομίας ημερ.09-04-14).

Όμως σε σχέση με την σοβαρή αυτή υπόθεση κλαπείσας περιουσίας αξίας €6.162.000.-, έχει κριθεί ότι υπάρχει πιθανότητα καταδίκης του κατηγορούμενου και αυτός αντιμετωπίζει σοβαρή ποινή φυλάκισης που ενδέχεται εφόσον καταδικαστεί να είναι πολυετή ποινή φυλάκισης.

Αναφορικά με όσα αναφέρθηκαν για τις προσωπικές του περιστάσεις όπως είναι νομολογημένο είναι αυτονόητο ότι ως Κύπριος ο κατηγορούμενος έχει δεσμούς με την Δημοκρατία. Οι δεσμοί όμως αυτοί δεν μπορούν να επενεργήσουν ως ασπίδα για τον ύποπτο ώστε να υπερφασαγγιστεί η σοβαρότητα των αδικημάτων στα οποία εμπλέκεται (βλ. Νικολάου -v- Αστυνομίας, Π.Ε.200/2008, (2008) 2 Α.Α.Δ. 790).

Επίσης στην Βασιλείου v. Δημοκρατίας (1997) 2 Α.Α.Δ. 7 αναφέρθηκε ότι οι επιπτώσεις της κράτησης στην προσωπική, οικογενειακή και επαγγελματική ζωή ενός υποδίκου, έστω και αν είναι δυσμενείς, δεν υπερφασαγγίζουν το γενικό δημόσιο συμφέρον για την απονομή της ποινικής δικαιοσύνης.

Ζυγίζοντας συνεπώς όλα τα δεδομένα και παράγοντες οι οποίοι εντοπίζονται στην προκειμένη περίπτωση, καταλήγω ότι δεν υφίσταται κίνδυνος μη προσέλευσης του κατηγορούμενου 1 στη δίκη του, ενώ υφίσταται για τους κατηγορούμενους 2 και 3.

ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΕΠΗΡΕΑΣΜΟΥ ΜΑΡΤΥΡΩΝ

Αναφορικά με το ζήτημα επηρεασμού μαρτύρων αναφέρω τα ακόλουθα. Στην υπόθεση Σιμηητρά κ.α. -v- Αστυνομίας (1990) 2 ΑΑΔ 397 έχει διατυπωθεί η άποψη ότι αυτό που πρέπει να εξετάσει το Δικαστήριο είναι το κατά πόσο οι φόβοι της Αστυνομίας για επηρεασμό μαρτύρων ήσαν εύλογα δικαιολογημένοι με βάση τα υπάρχοντα δεδομένα. Ο δικαιολογημένος φόβος ότι ο κατηγορούμενος θα επέμβει στην πορεία της δικαιοσύνης είναι επιτρεπτός λόγος για κράτηση. Σημειώνεται βέβαια ότι γενική δήλωση ότι ο κατηγορούμενος θα επέμβει στην πορεία της δικαιοσύνης δεν είναι αρκετή. (βλ. επίσης περαιτέρω Κωνσταντινίδης -v- Δημοκρατίας (1997) 2 ΑΑΔ 109, Χριστούδης -v- Αστυνομίας (2001) 2 ΑΑΔ

698, Χ' Δημητρίου ν. Δημοκρατίας (1997) 2 Α.Α.Δ. 45, Φανιέρος -ν. Αστυνομίας Π.Ε.177/11 και 177/11 ημερ.10-11-11).

Στην προκειμένη περίπτωση στην ουσία ο φόβος για επηρεασμό αφορά τις μάρτυρες 2 & 4 και τον παραπονούμενο.

Σύμφωνα με την κατηγορούσα αρχή οι μάρτυρες 2 & 4 αναγνώρισαν τους κατηγορούμενους 2 & 3 την ώρα τέλεσης των αδικημάτων, βρίσκονται σε χώρο πλησίον της κατοικίας του παραπονούμενου και υπάρχει υποψία ότι θα τις επηρεάσουν. Επίσης αναφέρθηκε ως σχετικό στοιχείο για τον κατηγορούμενο 3 η προηγούμενη καταδίκη του στην υπόθεση 2861/12 Ε.Δ.Λάρνακας στις 11-08-12 για απόπειρα καταστροφής αποδεικτικών στοιχείων, κάτι που ως αναφέρθηκε δείχνει ότι και εδώ μπορεί να προσπαθήσει να καταστρέψει τεκμήρια ή να επηρεάσει τους μάρτυρες 2 & 4. Το Δικαστήριο θα αρκестεί να αναφέρει ότι όσα αναφέρονται από την κατηγορούσα αρχή σε κάθε περίπτωση μόνον ως γενική δήλωση μπορεί να χαρακτηριστεί και ως τέτοια κρίνω δεν μπορεί να υποστηρίξει τον προβαλλόμενο λόγο για κράτηση. Δεν έχει τεθεί ενώπιον του Δικαστηρίου οτιδήποτε συγκεκριμένο και όσα αναφέρθηκαν κρίνω δεν δικαιολογούν εύλογα τον φόβο της Αστυνομίας.

Σε ότι αφορά τον παραπονούμενο ο κίνδυνος με βάση την κατηγορούσα αρχή προέρχεται από τον κατηγορούμενο 1 ο οποίος επισκέφθηκε τον χώρο και γνωρίζει τον παραπονούμενο, υπάρχει δε ενδεχόμενο να τον επηρεάσει. Τα ίδια πιο πάνω ισχύουν κρίνει το Δικαστήριο και για τον κατηγορούμενο 1 και η δήλωση αυτή της κατηγορούσας αρχής κρίνω δεν μπορεί να στηρίξει τον προβαλλόμενο λόγο για κράτηση. Όμως και επί της ουσίας κρίνω ότι ο λόγος είναι αβάσιμος αφού ο παραπονούμενος εν σχέση με τον κατηγορούμενο 1 εξέφρασε απλά υποψία ότι ενδεχομένως να εμπλέκεται στην υπόθεση της διάρρηξης και της κλοπής, χωρίς να γνωρίζει ή αναφέρει οτιδήποτε ενοχοποιητικό για τον κατηγορούμενο 1. Συνεπώς ως προς τι θα επηρεάσει τον παραπονούμενο ο κατηγορούμενος 1 δεν έχει εξηγηθεί στο Δικαστήριο.

Στο σημείο αυτό αναφέρω ότι το Δικαστήριο έχει μελετήσει την ενδιάμεση απόφαση στην υπόθεση 335/14 Κακουργιοδικείου Λεμεσού ημερ.31-03-14,

στην οποία έκανε αναφορά ο ευπαίδευτος συνήγορος της κατηγορούσας αρχής αλλά τα όσα αναφέρονται στην απόφαση αυτή δεν μπορούν να διαφοροποιήσουν την κατάληξη του Δικαστηρίου πιο πάνω. Αναφέρω δε ότι θα συμφωνήσω με τα σχόλια των συνηγόρων του κατηγορούμενου 2 ότι η απόφαση πιο πάνω έχει ληφθεί με βάση τα δικά της ιδιαίτερα γεγονότα. Όπως διαπιστώνει το Δικαστήριο μελετώντας την εν λόγω απόφαση το Κακουργιοδικείο εκεί έλαβε σοβαρά υπόψη αφενός την ιδιαίτερη σχέση εμπιστοσύνης της μάρτυρος ΜΠ με την κατηγορούμενη 2 και την στενή συγγενική σχέση της τελευταίας με την άλλη μάρτυρα που ήταν η αδελφή της, σε συνάρτηση με τα όσα η κάθε μια ανέφερε στην μαρτυρία της, και κατέληξε ότι υπάρχει κίνδυνος επηρεασμού. Στην παρούσα υπόθεση κρίνω έγιναν γενικές δηλώσεις χωρίς να υφίσταται οτιδήποτε συγκεκριμένο ή συγκεκριμένος κίνδυνος.

ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΔΙΑΠΡΑΞΗΣ ΑΛΛΩΝ ΑΔΙΚΗΜΑΤΩΝ

Η πρόβλεψη για ύπαρξη και αποτίμηση κινδύνων οι οποίοι σταθμίζονται κατά την εξέταση θέματος κράτησης δεν μπορεί παρά να στηρίζεται είτε σε στοιχεία που προέρχονται από το ιστορικό του υποδίκου ή της υπόθεσης είτε σε εγγενείς ενδείξεις που χαρακτηρίζουν την ιδιαίτερη υφή της. Τέτοια στοιχεία είναι η συμπεριφορά του υποδίκου σε προηγούμενες περιπτώσεις ή οι προηγούμενες καταδικές του και μάλιστα όχι κατ' ανάγκη για παρόμοια αδικήματα, η πιθανολόγηση περί της ήδη διάπραξης στο μεταξύ άλλων αδικημάτων αλλά και τις τάσεις που επιδεικνύει και ανάγονται στο μέλλον και για τις οποίες μπορεί το Δικαστήριο να καταλήξει σε κάποιο συμπέρασμα βασιζόμενο μεταξύ άλλων στο ιστορικό του ή σε άλλες περιστάσεις (βλ. Χ'' Δημητρίου ανωτέρω και Νικολάου - ν- Αστυνομίας Ποιν.Εφ.17/2013).

Σύμφωνα με τη Νομολογία «Όχι μόνο η ύπαρξη προηγούμενων καταδικών αλλά και η εκκρεμότητα άλλων ποινικών υποθέσεων προς εκδίκαση ή προς καταχώρηση αποτελούν παράγοντα που μπορεί να συνσταθμιστεί» (βλ. Γενικός Εισαγγελέας ν. Κυριάκου κ.α. (ανωτέρω) 373, Χ'' Δημητρίου (ανωτέρω), Κωνσταντινίδης (ανωτέρω), Σιακαλλή ν. Δημοκρατίας (1997) 2 Α.Α.Δ. 130.

Στην προκειμένη περίπτωση εν σχέση με τον κατηγορούμενο 3 στα πλαίσια του λόγου αυτού έγινε αναφορά στο ποινικό του μητρώο. Οι καταδίκες του κατηγορούμενου 3 είναι οι εξής:

- Ποινική υπόθεση 11121/05 Ε.Δ.Λευκωσίας. Ημερ.καταδίκης 14-03-06. Αφορούσε αδικήματα διάρρηξης καταστήματος και κλοπή, και κλεπταποδοχή. Επιβλήθηκαν ποινές φυλάκισης 4 ½ χρόνων και 2 χρόνων αντίστοιχα.
- Ποινική υπόθεση 19794/09 Ε.Δ.Λάρνακας. Ημερ.καταδίκης 15-06-11. Αφορούσε αδίκημα παράνομης κατοχής περιουσίας και επιβλήθηκε πρόστιμο €500.-
- Ποινική υπόθεση 2456/11 Ε.Δ.Λάρνακας. Ημερ.καταδίκης 16-08-11. Αφορούσε αδικήματα κατοχής κάνναβης, προμήθειας κάνναβης από άλλο πρόσωπο. Επιβλήθηκαν ποινές €400 πρόστιμο και 30 ημερών φυλάκιση με τριετή αναστολή αντίστοιχα.
- Ποινική υπόθεση 2862/12 Ε.Δ.Λάρνακας. Ημερ.καταδίκης 11-06-12. Αφορούσε αδικήματα προμήθειας κάνναβης από άλλο πρόσωπο και κατοχή κάνναβης. Επιβλήθηκαν ποινές φυλάκισης 2 μηνών σε κάθε κατηγορία.
- Ποινική υπόθεση 2861/12 Ε.Δ.Λάρνακας. Ημερ.καταδίκης 11-06-12. Αφορούσε αδικήματα προμήθειας κάνναβης από άλλο πρόσωπο, κατοχή κάνναβης και απόπειρα καταστροφής αποδεικτικών στοιχείων. Λήφθηκε υπόψη για σκοπούς επιβολής ποινής στην ποινική υπόθεση 2862/12 ανωτέρω.

Ακόμη ο κατηγορούμενος 3 όταν συνελήφθη στις 12-10-14 στην οικία του είχε στην κατοχή του 1 γραμμάριο κάνναβης και διερευνάται από την ΥΚΑΝ με πιθανότητα να καταχωρηθεί υπόθεση.

Επίσης εν σχέση με τους κατηγορούμενους 2 και 3 αναφέρθηκε ότι εκκρεμεί η ποινική υπόθεση 140/14 Ε.Δ.Λευκωσίας η οποία ευρίσκεται σε εξέλιξη και η οποία αφορά αδίκημα συννομωσίας για διάπραξη κακούργηματος δηλαδή διάρρηξη και κλοπή.

Με αυτά υπόψη ο ευπαίδευτος συνήγορος της κατηγορούσας αρχής ανέφερε ότι οι κατηγορούμενοι 2 και 3 επιδεικνύουν μια ροπή προς το έγκλημα, ειδικά δε ο 3^{ος} κατηγορούμενος με την επανάληψη αδικημάτων υπάρχει εύλογη υποψία ότι αν αφεθεί ελεύθερος θα διαπράξει άλλα ή παρόμοια αδικήματα.

Κατ' αρχήν θα πρέπει να αναφερθεί ότι αναμφίβολα όσα έχουν αναφερθεί δεν αγγίζουν τον κατηγορούμενο 1 και θεωρώ ότι ο λόγος αυτός για τον συγκεκριμένο κατηγορούμενο έχει εγκαταλειφθεί.

Ερχόμενος τώρα στον κατηγορούμενο 2 αναφέρω ότι το γεγονός ότι εκκρεμεί άλλη μια υπόθεση εναντίον του, για παρόμοια αδικήματα τα οποία φέρεται να έχουν διαπραχθεί τον Ιανουάριο του τρέχοντος έτους, ενώ τα επίδικα αδικήματα φαίνεται να έχουν διαπραχθεί μόλις μερικούς μήνες μετά και συγκεκριμένα τον Σεπτέμβριο 2014, είναι σαφώς ένα στοιχείο το οποίο δεν μπορεί να αντιπαρέλθει το Δικαστήριο. Επίσης μαζί με αυτό θα πρέπει να ληφθεί περαιτέρω υπόψη και το γεγονός ότι υπάρχουν άλλες δύο υποθέσεις με σοβαρά αδικήματα που θα καταχωρηθούν εναντίον του κατηγορούμενου 2 και οι οποίες έχουν ανασταλεί ως ανωτέρω σε άλλο σημείο έχει αναφερθεί. Συνεπώς κρίνω ότι με βάση τα όσα έχουν αναφερθεί και έχοντας υπόψη τις πιο πάνω αρχές σαφώς και προκύπτει ροπή του κατηγορούμενου 2 στο έγκλημα.

Σε σχέση με τον κατηγορούμενο 3 επίσης καταλήγω ότι χωρίς αμφιβολία ενόψει των ανωτέρω προκύπτει ροπή του στο έγκλημα.

Συνεπώς ο συγκεκριμένος λόγος κράτησης δηλαδή του κινδύνου διάπραξης και άλλων αδικημάτων κρίνω ισχύει για τους κατηγορούμενους 2 και 3. Εξ' όσων έχει αντιληφθεί δε το Δικαστήριο είναι αυτό τον λόγο που αναγνώρισε ο ευπαίδευτος συνήγορος του κατηγορούμενου 3 και δήλωσε ότι δεν θα έχει ένσταση στην κράτηση του και κατά την άποψη μου ορθώς έπραξε.

ΧΡΟΝΟΣ ΚΡΑΤΗΣΗΣ

Όσον αφορά το χρόνο κράτησης αυτός αναμφίβολα αποτελεί παράγοντα που πρέπει να λαμβάνεται υπόψη εφόσον, ως έχει προαναφερθεί, η κράτηση

πρόσωπου χωρίς καταδίκη από αρμόδιο Δικαστήριο είναι ένα μέτρο που λαμβάνεται κατ' εξαίρεση και εφόσον συντρέχουν συγκεκριμένες προϋποθέσεις. Οι προεκτάσεις της χρονικής διάρκειας της κράτησης αποτελούν θέμα που ανάγεται στη διακριτική ευχέρεια του Δικαστηρίου και εξετάζεται μέσα στα πλαίσια των ιδιαίτερων περιστατικών κάθε περίπτωσης. Με βάση τη Χ΄ Δημητρίου (ανωτέρω) το μήκος του χρόνου πρέπει να σταθμίζεται έναντι του βαθμού της πρόβλεψης του ενδεχομένου που προορίζεται να αποτελέσει το έρεισμα κρίσης.

Στα πλαίσια αυτά κρίνω ότι το χρονικό διάστημα που μεσολαβεί μέχρι τη δίκη των κατηγορούμενων στις 27-11-14 δεν θεωρείται καθόλου υπερβολικό, αντίθετα θα το χαρακτήριζα σύντομο, σε συνδυασμό βεβαίως με τους άλλους παράγοντες που έχω εξετάσει αναλυτικά ανωτέρω.

ΚΑΤΑΛΗΞΗ

Κατά συνέπεια κρίνω ότι υπάρχει πιθανότητα οι κατηγορούμενοι 2 και 3 να μην παρουσιασθούν στη δίκη τους ενώπιον του Κακουργιοδικείου αλλά περαιτέρω και ότι υφίσταται κίνδυνος διάπραξης άλλων αδικημάτων από πλευράς τους, ενώ δεν προκύπτει λόγος κράτησης του κατηγορούμενου 1 για τον οποίο κρίνω θα πρέπει ενόψει των ανωτέρω να υπερισχύσει το δικαίωμα του να παραμείνει ελεύθερος και η παρουσία του να εξασφαλιστεί στο Δικαστήριο με άλλους όρους.

Ως εκ τούτου ασκώντας τη διακριτική μου εξουσία:

(Α) Εκδίδω διάταγμα για την κράτηση των κατηγορούμενων 2 και 3 μέχρι τις 27-11-14, που είναι ορισμένη η παρούσα υπόθεση για εκδίκαση ενώπιον του Κακουργιοδικείου, που συνεδριάζει στην Λεμεσό.

(Β) Προκειμένου να εξασφαλιστεί η παρουσία του κατηγορούμενου 1 κατά την ημέρα της δίκης του, γίνονται οι ακόλουθοι όροι:

1. Να παραδώσει στην Αστυνομία το/α διαβατήριό/α του, την πολιτική του ταυτότητα και οποιοδήποτε άλλο ταξιδιωτικό έγγραφο τυχόν κατέχει.

2. Το όνομα του να τοποθετηθεί στον κατάλογο προσώπων των οποίων η έξοδος από την Κυπριακή Δημοκρατία απαγορεύεται (Stop List).

3. Να παρουσιάζεται 3 φορές εβδομαδιαίως και συγκεκριμένα Δευτέρα, Πέμπτη και Κυριακή μεταξύ των ωρών 17:00μμ-21:00μμ, στον Αστυνομικό Σταθμό Γερμασόγειας.

4. Να υπογράψει εγγύηση ύψους €20.000.- με ένα αξιόχρεο εγγυητή.

(Υπ.)
Μ. Παπαθανασίου, Έ.Δ.

Πιστό Αντίγραφο

Πρωτοκολλητής